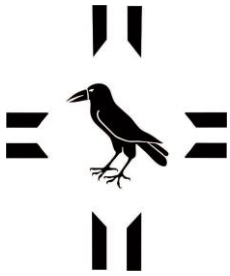

16 DE MARÇ DE 2008

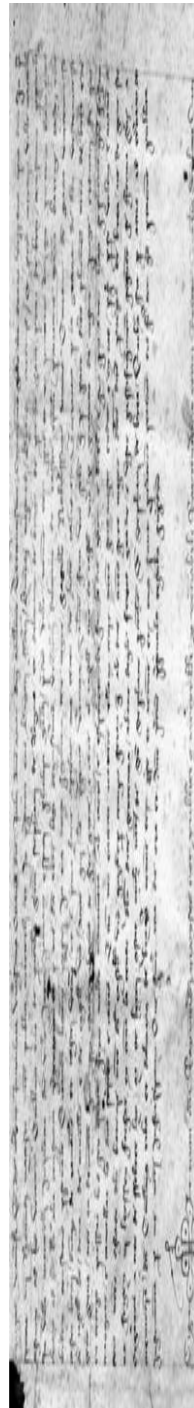

No és Jesús qui destrueix el temple; el temple és abandonat a la seva destrucció per l'actitud d'aquells que, de lloc de trobada de tots els pobles amb Déu, el transformaren en cova de lladres, en lloc de negocis. Però, com sempre, el fracàs dels homes es converteix en ocasió per a un esforç encara més gran de l'amor de Déu en favor de nosaltres.

L'hora del temple de pedra, l'hora dels sacrificis d'animals havia quedat superada: si el Senyor ara expulsa els mercaders no només per impedir un abús, sinó també per indicar la nova manera d'actuar de Déu. Es forma el nou temple: Jesucrist mateix, on l'amor de Déu es vessa sobre els homes. Ell, que va passar per la creu i va ressuscitar, és l'espai viu d'esperit i vida, on es fa l'adoració correcta.

Al final del relat del diumenge de Rams, després de la purificació del temple, sant Mateu (Mt 21,14s) refereix també dos petits fets que tenen un caràcter profètic i ens aclareixen una vegada més l'autèntica voluntat de Jesús. Immediatament després de les paraules de Jesús sobre la casa de pregària de tots els pobles, l'evangelista continua així: «*Al temple s'hi van acostar alguns cecs i coixos, i els va curar*».

Al comerç d'animals i als negocis amb diners Jesús contraposa la bondat sanadora. És la veritable purificació del temple. Ell no ve per destruir; no ve amb l'espasa del revolucionari. Ve amb el do de la curació. Es dedica als qui, a causa de la malaltia, són impulsats als extrems de la seva vida i al marge de la societat. Jesús mostra Déu com qui estima, i el seu poder com el poder de l'amor. Així ens diu què és el que formarà part per sempre del veritable culte a Déu: guarir, servir, la bondat que guareix.

«LA VIDA ESPIRITUAL (101): SANT CARLES DE FOUCAULD»

La vida espiritual es forja lentament en el silenci del desert. Això té a veure, d'una manera directa, amb a Sant Carles de Foucauld (1858-1916), el testimoni que il·lumina aquest full parroquial. Tingué una infància difícil, degut a la pèrdua dels seus pares de ben petit. Ingressà, de jove, a l'exèrcit francès amb vint-i-tres anys d'edat. La seva vida de fe visqué un gran sotrac, perquè de no creure en res va anar aproximant-se a Jesús i a l'evangeli, després d'un viatge a Terra Santa i d'unes converses amb un monjo trapenc. Demanà d'ingressar a la Trapa, però al cap d'un temps el seu esperit el va portar a la seva pròpia síntesis i tornà a Palestina, concretament, per viure durant un temps a Natzaret. La seva vida de pregària fou cada cop més intensa. Tornà a França i rebé l'ordenació presbiteral. Després s'encaminà cap a l'Argel, on visqué de l'oració, el silenci i la penitència entre els germans musulmans. La seva mort tingué lloc de manera inesperada per unes ràtzies en ple desert. La seva herència espiritual quedà recollida en diverses realitats espirituals que van anar diversificant-se i agermanant-se sota la denominació de *Fraternitat secular Carles de Jesús*. L'espiritualitat de Foucauld pot concentrar-se en tres àmbits molt clars: la seva clara identificació amb Jesús pobre, la vida de contemplació a l'estil de la vida de Natzaret i la voluntat incessant d'esdevenir germà universal. La trajectòria d'aquest sant universal, d'origen francès, ha donat molts fruits. Ell ha estat algú que, a poc a poc, ha anat fent un viatge interior en el que Jesús ha anat vencent territori i protagonisme en la seva vida personal. Aquesta victòria té en l'oració un baluard molt important. El silenci és el lloc de l'encontre íntim, serè i esperançat amb el qui ens estima de veritat. Jesús també vivia l'oració amb llargs moments de silenci, i llargs moments ens els que es feia ben seves les pregàries dels seu poble. Els salms i els silencis li servien de coixí per anar fent el camí de la vida. A més a més, en totes les fraternitats d'arreu del món, no podem oblidar la identificació extrema i radical amb el món de la pobresa, signe veritable d'una oració confiada. Sant Carles de Foucauld, *ora pro nobis*.

Mons. Daniel Palau

INTENCIONS

Dissabte 8: Carme Bacarisses Jorba.
Diumenge 9: Joan Magdaleno.

DESPATX: Dimecres de 17h a 18:45h.

+++++

INTENCIONS

Dissabte 8: Josep Morral.
Diumenge 9: Joan Ribas / Josep Martí.

DESPATX: Dimarts de 10h a 11:30h.

INFORMACIONS:

• XX JORNADES DE FORMACIÓ I ANIMACIÓ PASTORAL

Del 10 al 13 de novembre, a la Casa de l'Església del bisbat, es durà a terme les XX Jornades de formació i animació pastoral de la nostra vicaria. Enguany, els ponents, per ordre, són els següents: Mons. Daniel Palau (bisbe de Lleida), Fra. Xabier Gómez (bisbe de Sant Feliu de Llobregat), Mn. Joan Soler (Vicari General del bisbat de Girona) i Mn. Josep Sellarés (delegat de joventut del bisbat de Sant Feliu de Llobregat).

• RECÉS TRIMESTRAL

El dissabte **15 de novembre**, de 10h a 17h a la capella de Santa Rosa, celebrarem el Recés parroquial trimestral. Ens apropiarem a *Evangelii Gaudium*, l'Exhortació apostòlica del papa Francesc que el nostre bisbe ha volgut recuperar en la seva carta pastoral on dibuixa les línies pastorals per aquest curs 2025-2026.

• SORTIDA FORMACIÓ PERMANENT

El divendres **28 de novembre**, hi haurà la primera sortida del Grup de Formació Permanent. Aquest primer trimestre ens apropiarem a Vilanova

i la Geltrú, lloc que parla dels orígens del nostre rector, on descobrirem el retaule barroc (s. XVII) de la parròquia de Santa Maria de la Geltrú i la parròquia de Sant Antoni Abat, amb la reforma del seu presbiteri amb el nou altar dedicat per Mons. Agustí Cortés, on celebrarem l'Eucaristia. Oferirem més detalls properament. El preu, enguany, serà de **45€**, tot inclòs. Les **places són limitades** (fins a omplir l'autocar). Us podeu inscriure a la sagristia. Aprofitem l'ocasió per fer comunitat, per fer família parroquial.

ORACIÓN MATINAL

*"Dios mío,
te ofrezco todas las acciones
que voy a hacer hoy,
por las intenciones
y la gloria del Sagrado Corazón de Jesús; quiero santificar
los latidos de mi corazón,
mis pensamientos
y mis obras más sencillas,
uniéndolas a sus méritos infinitos,
y reparar mis faltas
vertiéndolas en el horno
de su amor misericordioso.
Dios mío, te pido para mí
y para los que quiero,
la gracia de cumplir perfectamente
tu santa voluntad;
de aceptar, por tu amor, las alegrías
y las penas de esta vida pasajera,
para que un día nos reunamos
en el Cielo para toda la Eternidad.
Amén."*

(Santa Teresa de Lisieux)